

Knjiga ali telefon?

Živimo v svetu tehnologije, v svetu informatike, skratka v svetu, kjer je včasih težko razlikovati resničnost od ne realnosti.

Dandanes so mobilni telefon, računalniki in druga tehnološka sredstva zelo pomembna, saj so del našega življenja. Veliko ljudi je zasvojenih s temi pripomočki. Z mobilnim telefonom lahko vstopimo v svet, kjer je vse dovoljeno, ni kontrole, vsakdo lahko dela to, kar hoče.

Tudi sama rada brskam po spletu, pišem sporočila, slikam trenutke svojega dneva in poslušam glasbo.

A to je vse le zguba časa, saj je pravo življenje to, kar se dogaja okoli nas, ne pa v notranjosti pametnega telefona.

Že od malega sem rada brala. Knjige so me vodile v svet fantazije, v različna zgodovinska obdobja, v magične planete in realnosti.

Knjige so mi pomagale, da sem obogatila svoj besedni zaklad in da sem spoznala več stilov pisanja. S pomočjo knjig sem lahko občutila,

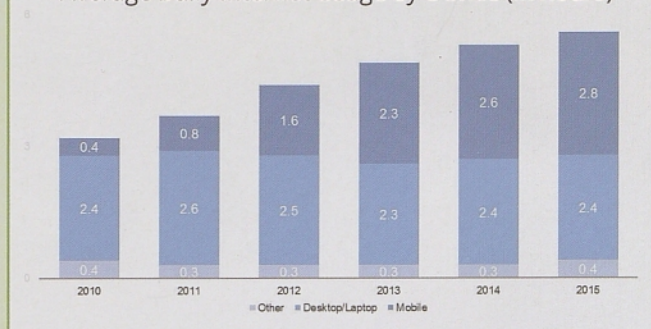
kaj pomeni živeti v obdobju vojne, v lakoti, v depresiji, saj je ena izmed glavnih značilnosti knjig ta, da spoznaš čustva junakov in z njimi sočustvuješ. Knjige gojijo tvoje znanje. To pa ne velja za pametni telefon. Seveda je tudi telefon koristen za nekatere stvari, saj nam večkrat olajša življenje, z njegovo pomočjo lahko komuniciramo, iščemo informacije ali prevode po spletu, slikamo in poslušamo glasbo. Važno je, da ne postanemo odvisni od njega in da ga pravilno uporabljamo, saj nam včasih jemlje veliko časa, ki bi ga lahko bolje izkoristili.

Ko pogledam skozi okno in vidim te lepe, sončne dneve, si ne morem kaj, da bi šla na sprehod ali vzela knjigo v roke, se vsedla na balkon in brala ter se sončila.

Sprašujem se, zakaj bi morali zgubljati čas v stvareh, ki nimajo smisla in ki niso resnične, ko bi lahko uživali najstništvo in vse dneve svojega življenja.

Svetlana Brečelj

Average Daily Internet Usage by Device (in hours)

Z znanjem do kvalitetnih fotografij

Serija treh Mospovih fotografskih delavnic je mimo in sedaj smo končno pripravljeni, da lahko s fotografskim aparatom ujamemo naše najlepše trenutke. Društvo "Mladi v odkrivanju skupnih poti", točneje njegov novinarski krožek je namreč v mesecu aprilu in maju izvedel delavnice, na katerih bi se mladi naučili in priučili tehnik digitalne fotografije.

Prvo srečanje je potekalo v ponedeljek, 10. aprila, na liceju Prešeren. Fotografinji Jasna Košuta in Valentina Cunja sta nam predstavili fotografski aparat in na splošno svet fotografije. Čeprav se nam ne zdi zahtevno pritisniti na gumb, da ustvarimo fotografijo, se v resnici za tem skriva kompliciran proces: luč gre preko leč, ki so v objektivu, do senzorja. Ta z drugimi pripomočki spremeni luč v fotografijo in jo shrani na kartico. Da dobimo dober posnetek, moramo paziti na odprtino zaslonke, ISO, kompozicijo itd.

Po tehničnem uvodu smo primerjali razne veje fotografije kot je modna, arhitekturna, pokrajinska in še veliko drugih.

V drugi delavnici pa smo se morali preizkusiti z znanjem, ki smo ga osvojili na prvem srečanju. Kolesce na vrhu fotoaparata smo zavrteli na ročen način tako, da smo sami morali določiti čas odprtine zaslonke in ISO. Imeli smo dve uri časa na Trgu Unità v Trstu, da smo besede, ki sta nam jih Valentina in Jasna napisali kot navdih, spremenili v fotografijo. Udeleženci smo ugotovili, da fotografiranje ni enostavno. Čeprav imamo s sedanjo tehnologijo več možnosti za fotografiranje, to ne pomeni, da smo lahko vsi fotografi, če znamo samo pritisniti na gumb.

S tretjo delavnico pa smo odkrivali postprodukcijo s

Photoshopom. S tem programom smo naše fotografije preoblikovali bolj umetniško, se igrali z barvami, dodali druge fotografije, spremenili luč, dodali filtre itd.

Udeležila sem se vseh treh delavnic fotografije in sedaj lahko preizkusim svoje znanje s svojim aparatom. Pred delavnicami sem se ukvarjala s fotografijo, a nikoli se nisem udeležila posebnih tečajev na to temo. Končno pa lahko svoj aparat uporabim na primeren način, da dobim dobre fotografije. Zahvaljujem se Jasni in Valentini, ker sta mi dali dobre nasvete in napotke!

Veronica Piredda

(foto Jasna Košuta)

Slovenci iz Benečije, Koroške, Trsta in Reke

V Albaniji se je v obmorskem mestecu Golem od 7. do 13. aprila odvijal velikonočni seminar »**Gradimo mostove**«. To je bila druga izmed letošnjih pobud v izvedbi krovne organizacije mladih pripadnikov evropskih manjšin – YEN (Mladina evropskih narodnih skupnosti). Prvi seminar z naslovom »**Trenirajmo arhitekto**« so v februarju gostili Mladi v odkrivanju skupnih poti (MOSP) – oziroma slovenska manjšina v Trstu. Tokrat pa so se v vlogi organizatorjev preizkusili Vlasi iz Albanije.

Velikonočni seminar je eden izmed največjih YEN-ovih dogodkov. Letošnjega se je udeležilo 98 mladih manjšincev iz cele Evrope: Frizijci iz Nizozemske in Nemčije, Vlasi iz Srbije, Albanije in Makedonije, Nemci iz Rusije in Danske, Gradiščanski Hrvati iz Avstrije in Madžarske, Kašubi iz Poljske, Lužiški Srbi iz Nemčije, koroški Slovenci ter Slovenci iz Trsta, Benečije in z Reke, Retoromani iz Švice, Krimski Tatari, Južni Tirolci.

YEN si prizadeva, da bi združil različne manjšinske glasove v boju proti stereotipom, predsodkom in vsem vrstam diskriminacije do etničnih in narodnih manjšin. YEN-ova politika temelji na prepričanju, da raznolikost povezuje: na to temo je bil izoblikovan tudi celoten program seminarja. Naslov »**Gradimo mostove**« se nanaša na idejo, da so lahko manjšine zaradi svoje dvojne stvarnosti most med različnimi kulturami. Udeleženci so preko interaktivnih delavnic obravnavali področja prava, javnega nastopanja, političnega dialoga, učinkovite komunikacije ter na splošno utrjevali znanja, ki so koristna za delovanje znotraj katerekoli organizacije.

Med delavnicami so delili izkušnje manjšinske problematike ter iskali odgovore na skupna vprašanja. Odkrivali so, da obravnavane težave ne zadevajo le omenjenih manjšin, temveč so prisotne tudi v vseh okoliščinah, kjer prihaja do stika med različnimi kulturami in primanjuje medkulturnega dialoga. Takih okoliščin je predvsem v Evropi vse več in čuti se potreba po iskanju primernih rešitev. Na tem področju se prav iz manjšinskih stvarnosti lahko črpa marsikateri primer dobre prakse. Obenem so udeleženci med delavnicami izoblikovali resolucijo o ključnih problemih evropske mladine. Spremljevalni program je omogočal, da so udeleženci bolje spoznali tudi manjšino Vlahov v Albaniji. Vključeval je tudi obisk zgodovinskega mesteca Berat, degustacijo albanskih vin in olja ter tematske večere. Najbolj priljubljen izmed teh je »exchange market« (izmenjevalna tržnica), na katerem se vsaka manjšina predstavi s tipičnimi jedmi, pijačami in glasbo.

Kar daje seminarju poseben čar, je prav spoznavanje in navezovanje stikov z mladimi z najrazličnejših okolij, ki jih združuje razgledanost, odprtost in želja, da bi tudi sami pripomogli k spremembam za složno sobivanje. V četrtek, 13. aprila, je potekal YEN-ov občni zbor, na katerem so bili izvoljeni

člani novega upravnega odbora; med njimi je tudi tržaška Slovenka Nastja Slavec, članica MOSP-a.

*Martina Jazbec in Neža Kravos
(obiščite našo FB stran – "MOSP – tudi mi smo YEN")*

Mladi pripadniki evropskih manjšin za medkulturni dialog

RAZNOLIKOST POVEZUJE

"Stojnica" MOSPa in BAZOVICE - Slovenci z Reke

Boj proti plahosti s podpiranjem strahov

Živio, bratci in sestrice!
Zadnjič smo začeli govoriti o tem, kako premagati plahost, če nas ovira pri tem, da bi polno zaživali svoje življenje. Prvi nasvet, ki sem vam ga dala je: **DELATI NA SEBI ZA IZBOLJŠANJE ZUNANJEGA VIDEZA!** Če obnovim: sestavite spisek stvari, ki vam na sebi niso všeč. Se vidite predebeli? Presuhi? Je koža tista, ki vam z mozolji povzroča težave? Vam ni všeč oblika vašega nosa ali ust? Nato izberite za začetek eno – in jo skušajte spremeniti. **VSE SE DA SPREMENITI ALI VSAJ IZBOLJŠATI!** V to morate biti 100% prepričani! Intenzivno delajte na tem! Vzemite si to, kot nalogo. Vsak dan preverjajte, če ste napredovali in analizirajte, kaj vas je od napredovanja odvrnilo ali kaj vam je pomagalo, da ste bili učinkoviti. Išcite nasvete prijateljic, strokovnjakov, tudi mamic (če jim zaupate) ali starejših sester. Še najraje pa prijateljic, ki vam bodo iskreno svetovale, kako izboljšati svoj videz! Ko boste dosegli vsaj minimalen napredek pri približevanju temu, čemur bi radi bili podobni (dosegli ga boste, ko boste od drugih začeli prejemati lahko čisto majhne signale, da so opazili vaše spremembe), se zavedajte, da je to le prvi majhen korak pri odpravljanju vaše plahosti.

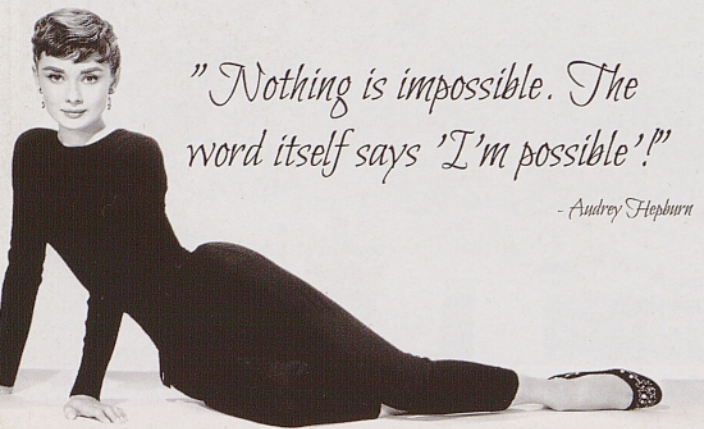
Drugi korak k odpravi plahosti je spopad z vašimi strahovi! V čisto majhnih potezih si začenjajte »drzniti«. Upajte si ... vse, kar bi želeli. In če še čutite, da vas nekaj zaustavlja in blokira, si pomagajte – sicer v različnih situacijah in ob različnih potrebah na različne načine, a predvsem s tem, da v trenutku, ko nastopi strah, sami

sebe prepričate, da ni nič hudega in da se morate spustiti naprej, kakorkoli se bo zadeva izšla. Pri tem vam bo lahko zelo pomagalo prepričanje (zato ga, prosim, kar čimprej osvojite), da niste VI v centru sveta in da je zelo veliko možnosti, da v dani situaciji, nihče sploh ni koncentriran na VAS. Zato ne bo nikogar zmotilo, če boste storili ali vprašali karkoli. Vsem ostalim se bo to zdelo popolnoma naravno, tudi če bo prišlo do (vaše) nerodnosti ali napake. Vsi delamo napake in za večino to sploh ni problem (v vsakdanjih situacijah).

Plahi ljudje s(m)o pogosto prepričani, da so vsi ostali ljudje tam (samo) zato, da bodo opazovali in sodili nas. Da nas bodo kritizirali in natančno analizirali vsako našo napako ali nerodnost. No, morda vas bo začudilo odkritje, da temu sploh ni tako. »Drugi« niso naši/vaši »sovražniki«, kaki »nasprotniki« ali »sodniki« in »ocenjevalci«. Druge VI verjetno sploh ne zanimate, oziroma ne v taki meri, kot vi to pričakujete. Zelo verjetno so – tako kot vi – koncentrirani predvsem nase! Zato se kar sprostiti, si oddahnite in Si drznite (vprašati, govoriti, kaj pripomniti, zepeti, zaigrati, zaplesati, ali karkoli drugega bi radi storili!). Življenje je lepo in je vredno, da ga živite! Srečni (bakhita!), seveda!

"Nothing is impossible. The word itself says 'I'm possible'!"

- Audrey Hepburn

DVS Bodeča neža nagrajena na mednarodnem tekmovanju v Corku

Odlično srebrno priznanje in navdušujoče vzdušje na irskem zborovskem festivalu

Pevke dekliške vokalne skupine Bodeča neža so se v letošnji sezoni lotile zahtevnega in edinstvenega projekta: nastopa na Fleischmannovem mednarodnem tekmovanju. Ta se vsako leto odvija v Corku na Irskem, v sklopu enega izmed najpomembnejših evropskih zborovskih festivalov. Dekleta so v četrtek, 27. aprila, odpotovala na zeleni otok, kjer so pokazala svoje pevske sposobnosti na mnogih nastopih. Vrnila so se v torek, 2. maja, s seboj pa so prinesla še zasluženo drugo nagrado.

Pevke Bodeče neža so bile letos zelo aktivne: božične praznike so posvetile koncertom za novonastali CD *Gaudete et cantate*, nato pa so svoje moči usmerile že v nov cilj, nastop na Irskem. Po obdobju temeljite priprave, vaj petja in natančnega izvajanja pesmi, so nazadnje odletele na zeleni otok, natančneje na južni del, v Cork. Tam jih je čakalo mesto v živi luči zborovskega festivala, kjer je bila vsaka ulica prežeta z glasbo in petjem. Dekleta so v okviru festivala tudi sama večkrat nastopila, v mestni knjižnici so bili njihovi poslušalci nadvse navdušeni. Seveda je zbor tudi poglobljeno vadil za sobotno tekmovanje, nikoli pa ni manjkalo časa za skupno druženje, sprehajanje po mestu in uživanje irskega vzdušja.

V petek je skupina Bodeča neža spoznala in prisluhnila šestim mešanim, enemu moškemu in trem ženskim zborom, ki so bili izbrani za nastop na Fleischmannovem mednarodnem tekmovanju. Vsi so naslednjega dne nastopili v skupni kategoriji pred zahtevno žirijo, ki so jo sestavljali člani z Irske, Anglije, Norveške, Nemčije in Madžarske. Dekliška

vokalna skupina Bodeča neža se je predstavila z raznolikim programom. Zapele so renesančno *Hodie Christus natus est*, ki jo je napisal Giovanni Pierluigi da Palestrina, Holstovo osemglasno *Ave Mario* iz obdobja romantike, *Balado*, ki jo je spesnil Srečko Kosovel in uglasbil Rado Simoniti, ter prekmursko ljudsko *Fčelica zleteila* v priredbi Lojzeta Lebiča. Zadnjo pesem so tudi opremile s koreografijo. Dekleta so med izvajanjem pazila tudi na podajanje sporočila, ustvarjanje vzdušja. S svojim glasom so morala znati izražati navdušenje, veselje, upanje, a tudi otožnost in dramatičnost.

MLADE pevke z Vrha Svetega Mihaela so veliko vaj posvetile pripravi za tekmovanje, zato jim je nagrada v veliko zadoščenje. Njihovo skupno delo je bilo poplačano s srebrnim rezultatom. Potovanje jim je omogočilo,

da se še dodatno glasbeno izpopolnijo, srečajo pomembne osebnosti z zborovskega področja in prisluhnejo mnogim kvalitetnim zborom. Irski zborovski festival je bil za pevke in zborovodjo Matejo Černic gotovo vir nepozabnih spominov in zadoščenja.

Sanja Vogrič

Kako učinkovito programirati čas

Skrivnost, da lahko svoje cilje dosežemo brez stresa, se skriva v tem, da si učinkovito organiziramo čas. Časa imamo vsi enako na razpolago (minute v uri, ure v dnevni dnevi v tednu, tedni v letu), nismo pa vsi enako učinkoviti v porabi časa. Da si znamo dobro planirati čas, je potrebno, da vemo kaj hočemo, znamo planirati in znamo podrediti svojo voljo. S planiranim delom pridobiš 6-krat več časa kot za neorganizirano. Problem, zakaj si večkrat ne znamo splanirati časa, je v tem, da ne znamo določiti svojih prioritet

in skušamo narediti preveč stvari naenkrat. Problem je lahko tudi ta, da si pustimo premalo časa za nepričakovane dogodke, ki lahko spremenijo naš prvoten načrt. Večkrat ne načrtujemo krajših premorev, ki so zelo pomembni za našo učinkovitost. Pogosto odlagamo neprijetne naloge, vendar se misel nanje usidra v nas in smo zaradi tega stresirani. Ne znamo reči ne, vse skušamo narediti popolno in imamo premalo samodiscipline. Dejstvo, da si ne znamo organizirati časa, ima na nas zelo veliko negativnih posledic: stres, bolezni,

nezadovoljstvo, slabo opravljeno delo, nemotiviranost, pozabljanje, izgovarjanje, opravičevanje, nizka stopnja samozavesti, konflikti, itd. Zato je tudi zelo pomembno, da se naučimo planirati.

Pa vendar smo si ljudje različni: kot je verjetno že skoraj vsem splošno znano, so naši možgani razdeljeni na dve polobli: levo in desno. Leva polobla »upravlja« desni del telesa. Zanj je značilno, da je bolj logična, matematična, zaporedna, aktivna, razgledana, dominantna, intelektualna ... Desna polobla pa »obvlada« levi del telesa, zanj pa je bolj

Poklici bodočnosti/ Poslovna svetovalka Irena Deželak

Naglica je odvzela možnost, da bi posameznik sam uspešno obvladoval vsa področja svojega življenja

Otem, kako učinkovito programirati čas in delovne navade za doseg ciljev brez stresa, je v društvu Finžgarjev dom predavala poslovna svetovalka, predavateljica na tečajih in univerzah, avtorica številnih publikacij in strokovnih člankov, mag. Irena Deželak. Predavanje je bilo sredi februarja v sklopu niza srečanj "Za kvaliteto in polnost življenja v vseh starostnih obdobjih: psihološki in pedagoški nasveti za sprotno vsakodnevne izbire". Predavateljica nas je navdušila in nam vzbudila tudi zanimanje za svoj poklic.

● Kaj je pravzaprav coach, s čim se ukvarja?

■ Po definiciji Mednarodne federacije coachev (International Coach Federation - ICF) je coaching interaktivni proces, v katerem coach, z uporabo posebnih tehnik, sproži miselne procese, ki pomagajo posameznikom, podjetjem in ustanovam k hitrejšemu doseganju boljših rezultatov.

Coachi smo partnerji svojim klientom in jim nudimo podporo pri zastavljanju in uresničevanju njihovih lastnih ciljev. Coach je profesionalna strokovna pomoč, ki omogoča pospešen razvoj in izbiro boljših načinov ter poti tudi takrat, ko klientu ne gre tako, kot bi si želel. Poznamo dve vrsti coachinga: osebni (personal) coaching, kjer se osredotočamo na osebne zadeve klienta, in poslovni (business) coaching, kjer se ukvarjamo s po-

slovnimi temami in veščinami vodenja. Vsak coaching je prilagojen potrebam posamezne stranke.

● Kakšna znanja in sposobnosti so potrebne za ta poklic? Kako se za ta poklic lahko izobrazimo?

■ Veščine coachinga se nanašajo na praktične spretnosti, ki jih potrebujemo, da v klientu znamo prebuditi njegove potenciale za doseganje zelenih ciljev in obenem zmanjšujemo motnje, ki jih pri tem ovirajo. Znanja in sposobnosti, ki so potrebna za dober coaching, vsebujejo strategije, tehnike, modele in koncepte, ki jih lahko strnemo v:

- * razumevanje etike in standardov coachinga,
- * sposobnost ustvarjanja varnega in spodbujajočega okolja ter popolne asociacije,

značilno, da je kreativna, prilagodljiva, metaforična, simbolična, intuitivna, ustvarjalna, muzikalna, čustvena, asociativna, sanjava ...

Ljudi delimo tudi na monokrome in polikrone. Monokromi so tisti, ki se lahko osredotočijo na eno stvar naenkrat, raje delajo sami in spoštujejo zasebnost drugih. Polikroni pa delajo več stvari hkrati, zlahka jih je mogoče prekiniti in v sodelovanju z drugimi uživajo bolj kot v svoji zasebnosti.

Ljudje, ki imajo bolj razvito levo poloblo, veljajo za tiste, ki si znajo dobro organizirati čas, so učinkoviti in usmerjeni proti cilju, po drugi strani pa to usmerjenost včasih plačajo s tem, da lahko prezrejo druge dejavnike, npr. čustva.

Ljudje, ki imajo bolj razvito desno poloblo, pa so bolj usmerjeni k drugim ljudem in pripravljeni pomagati, po drugi strani pa so nagnjeni

k temu, da podcenjujejo čas, ki ga rabijo za doseg ciljev.

V glavnem so ljudje mešanica obeh tipov človeka, le da se pri nekaterih kažejo bolj lastnosti leve poloble, pri drugih pa desne. Rešitev, da bi bili bolj učinkoviti pa je v tem, da skušamo odpraviti ali pa vsaj omejiti naše tipične napake.

Naj za zaključek dodam še seznam stvari, ki jih lahko naredimo, da si bolje organiziramo čas:

- Vsak dan načrtuj vnaprej. Napiši si dnevni, tedenski plan.
- Postavi si vprašanja, kot so: »Kaj je najpomembnejše?«, »Kaj daje smisel mojemu življenju?«, »Kaj bi rad/a bil/a, delal/a v življenju?«, »Katere so moje vloge v življenju (prijateljica, hčerka, dijakinja/šudentka ...)?«.
- Določi si naloge po stopnji pomembnosti.

➤ Vsako jutro, ko preveriš seznam dogodkov, se vprašaj: »Kaj je glavni dogodek današnjega dne?«. Najpomembnejše naloge se loti in jo opravi čimprej.

➤ Pri postavljanju ciljev naj bodo le ti natančno določeni, merljivi, stvarni, časovno omejeni in naj vsebujejo akcijo.

Vire za ta članek sem črpala iz bloga mojopogled.com Valerie Kraševac in iz zanimivega predavanja »Kako učinkovito programirati čas in delovne navade za doseg ciljev brez stresa«, ki ga je imela na Opčinah Irena Deželak (njen poklic lahko bolje spoznate v intervjuju z njo), in sicer v okviru predavanj društva Finžgarjev dom o kvaliteti in polnosti življenja v vseh starostnih obdobjih.

Urška Petaros

* specifične komunikacijske veščine (spremljanje, dober stik, kalibriranje, aktivno poslušanje ...),

* zavedanje strukture procesa pogovora,

* znanje o postavljanju ustreznih, učinkovitih in »delujočih« vprašanj, ki imajo najbolj pozitiven in »močan« učinek za stranko.

Veščine in kompetence, ki jih mora imeti coach lahko pridobite z udeležbo v programih za licencirane coache. Običajno trajajo leto dni ali več. Formalni programi izobraževanja za ta poklic se ne izvajajo, vsaj kolikor je meni znano, nikjer na svetu. Torej ne morete pridobiti poklica, lahko pa pridobite licenco.

● Bi svetovali mladim ta poklic, oziroma kaj je potrebno za uspeh v tem poklicu?

■ Uspešnega posameznika odlikuje celovita, vsestranska in zadovoljna osebnost, ki je poklicno uspešna, ima urejeno zasebno življenje, se polno vključuje v družabno in kulturno okolje ter skrbi za svoje zdravje in rekreacijo. Toda naglica današnjega dne je posamezniku odvzela možnost, da bi sam uspešno obvladoval vsa področja svojega življenja. Ravno to je vzrok, da vse več posameznikov in organizacij išče sodelovanje, pomoč in podporo coachev. To neizbežno dejstvo pa že narekuje vlogo in veljavo coacha kot enega izmed vodilnih poklicev prihodnosti.

Coaching absolutno svetujem, ker so že sami procesi za pridobitev licence tako kvalitetni, da izjemno vplivajo na osebno in profesionalno rast vsakega posameznika. Coaching je način življenja. Če čutite, da ste poklicani, da pomagate drugim ljudem, je to lahko prava pot za

vas. Pri coachingu je namreč najpomembnejša stranka in ne mi, coachi. Če zmorete delovati tako, da sebe popolnoma odmisлите in ste res 100% skoncentrirani samo na klienta in zadeve, ki so njemu pomembne, boste v tem delu lahko tudi uživali.

V praksi pa opažam, da je coaching eden izmed poklicev, kjer sivina v laseh pomeni prednost. Prednost skozi izkušnje, spoznanja, mogoče modrost. Najbolj cenjeni coachi na svetu so v povprečju starejši od 50 let z zelo uspešnimi karierami na svojih profesionalnih področjih.

Veronika Bordon

Južni otok je

Priporočena na literarnem natečaju SKK- MOSP 2016

Lenina mama je vedno trdila, da se nekje na Zemlji nahaja Južni otok.

»Kaj je Južni otok, mama? Kje je?« je vedno spraševala Lena. Mati ji ni nikoli odgovorila. Vedno se je izogibala hčerkinih vprašanj. Pred enim mesecem je Lenina mama umrla. Leni je pustila pismo o skrivnosti Južnega otoka. Lena je trepetaje brala, kot bi se ji skozi bisere solz lesketala mamina prisotnost:

»Južni otok se ne nahaja na nobenem zemljevidu in nima imena. Vsakdo lahko odkrije svoj Južni otok, a ga večinoma pozabi. Ti pa nikar ne pozabi, kateri je tvoj Južni otok. Vem, da zdaj ne razumeš, a kmalu ti bo vse jasno. Južni otok ni otok. Je pa zelo različen od sveta, ki te obdaja. Ko se ozreš okrog sebe, lahko vidiš vse, kar Ni Južni otok: vojne, ki se začenejo zaradi različne vere, denar, ki vlada svetu, denar in oblast. Namesto človeške toplote stroji, računalniki, mobilni telefoni, a nihče se ne ustavi, da bi se ozrl v nebo, objel drevo, našel mir srca sredi zelene ljubezni trav in modrega ščebeta ptic. Kdo bo povedal mladim, da obstaja Južni otok, da ne bi izbrali smrti namesto življenja, ker bi mislili, da niso dovolj lepi ali pamentni?

Ljuba hčerka, kako lepo si je gledati v oči in si zaupati skrivnosti srca ... Tako tudi vi, ki ste mladi, ne pozabite na prijateljstvo, ki ga hrani pogovor. Noben stroj ne more nadomestiti iskrenega objema in pogleda, bledice solz in sočutne bližine.

Ko si bila še deklica, sem si želela, da bi znala potešiti svojo otroško radovednost. A kako naj se približam otroški duši s tako veliko skrivnostjo?

Zdaj pa si že skoraj odrasla in boš morda lahko zaslutila, kar sem ti želela povedati z vsem svojim bitjem do zadnjega diha: Južni otok si ti, sem jaz ... V morju človeštva smo vsi le otoki, ki se ne dotikajo več. Vsak živi le zase.

A to ni pravo življenje. Ustvari si pot do drugih otokov, mostove in čolne, prepusti se vetru in veslom, bodi pogumna. Le tisti, ki v sebi odkrije Južni otok, najde pot iz sebe do drugih ... da ogreje ledeno morje sveta. To si ti, moja ljubljena hčerka. Ti nisi in nikoli ne boš robot. Tvoje čuteče srce je zasidrano v Južnem morju, kjer plima in oseka odkrivata nesluteno osamljenost otokov ... in med njimi boš našla koralne grebene nad prepadi morij ... Bodi južni otok, ki bo kot svetilnik sijal iz tvoje duše, tudi ko bo temna noč ... Bodi človek, sočuten, ljubeč človek med otoki ledenega morja ...«

Lena je prebrala mamino pismo ... Obrisala si je solze in odprla vrata. »Ne, ne bom osamljeni otok. Ne bom brezčutni robot. Človek

bom, mama ...«

Stekla je na ulico, se ustavila sredi pločnika in pogledala v nebo.

»Južni otok je ...« Ljudje so strmeli vanjo in hiteli na delo. »Južni otok je ...«

»Ne, ne bom robot. Človek bom, jaz to, kar sem, ljudje, počakajte ... Kam se vam mudi? Ali ne veste, da ...«

Toda nihče ni ustavil, da bi ji pogledal v oči: bile so rosne, a sijoče od toplega vetra z Južnega otoka, ki je vžigal ogenj njenih sanj ... Biti človek ... biti jaz ... da bi odplula do obale ranjenega otroka – tebe ...

